

ÖZEL TARSUS SEV OKULLARI

REHBERLİK VE PSİKOLOJİK DANIŞMA SERVİSİ

SAYI:2

ARALIK 2015

KADEME:A-8 SINIFLAR VELİ BÜLTENİ

KONU: ARKADAŞLIK İLİŞKİLERİ

Sosyal gelişim bir çocuğun birey olarak iyi yetişmesi ve toplumda kabul edilen biri olması bakımından da önemli bir konudur.Çocuğun sosyalleşmesinde ailenin ve çevrenin önemli bir rolü vardır.

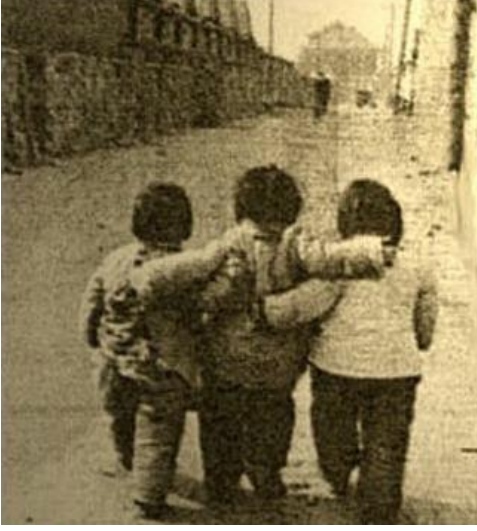
Bebeklik döneminin ardından ilk çocukluğa (2-6 yaş) geçişle beraber, çocuğun sosyalleşme ihtiyacı büyük ölçüde kendini gösterir. Bu ihtiyacın karşılanmasında aile dışı kişilerin ve özellikle de arkadaşların etkisi büyüktür.Yapılan araştırmalar,çocukların kendi yaşlarıyla geçirdikleri zamanın yetişkinler ile geçirilen zamandan daha çok olduğunu göstermiştir.Arkadaş sayesinde çocuk, sosyal hayatta yapması gerekenleri prova etmiş, kendi duygu ve düşüncelerini diğerlerinin duygu ve düşünceleri ile kıyaslamış ve farklı bakış açıları konusunda tecrübe kazanmış olur.

Oyun, önemli bir sosyalleşme sürecidir!

İletişim kurma becerilerinin gelişmesi, paylaşmayı öğrenmesi, başka insanların varlıklarını kabullenmesi, farklı etkinliklerin farklı kişilerle gerçekleştirilmesi gibi pek çok örnek çocuğun arkadaşlarıyla yaşamış olduğu sosyalleşme sürecini yansıtır. Elbette ki bu sürecin işlerliği 'oyun oynama' ile mümkündür. (Örneğin, oyuncak paylaşımı, oyunlarda rol dağılımı, taklide yönelik dramatik sahnelerin oyun içerisinde tekrarı)

7 yaş itibariyle okul hayatı çocuğun yaşamında önemli bir alanı kaplamaktadır. Arkadaşlıklar da buna bağlı olarak kalıcı bir biçimde oluşturulmak istenir çocuklar tarafından. Arkadaşsız oyun kabul edilebilir olmaktan çıkar. Artık önemli olan bir grubun parçası olabilmektir.

Ergenliğin başlamasıyla beraber arkadaş kavramı nitelik olarak derinleşir, çocuk için bir üst boyuta taşınır. Artık arkadaş sadece oyun oynanılan, bir şeyler paylaşılan kişi değil, bunun çok daha ötesinde anlamlar ifaden kişidir.

Ergen için 'arkadaş' neden önemlidir?

Ergenlik, çocuğun kendisine ' Ben kimim? , Ben nasıl birisiyim? , Olaylar karşısında nasıl tepki vermeliyim? ' tarzında sorular yönelttiği bir dönemdir. Kısaca kimlik arayışı olarak tarif ettiğimiz bu duruma muhatap olan ergen, sürekli bir örnek alma ihtiyacı hisseder. Küçük yaşlarda bu örnek ebeveynlerden biri iken, bu ihtiyacın şiddetlendiği ergenlik döneminde arkadaş veya kendince seçilen kahramanlardır. Henüz kimlik arayışı tamamlanmamış olan ergen, kendisini arkadaşı üzerinden veya arkadaş grubu üzerinden tanımlar. Bu nedenle onlarla büyük ölçüde özdeşim kurmak ister. Grup tarafından

dışlanmak, benimsenmemek ergen için ciddi bir problemdir. Kendini kabullendirmek, varlığını hissettirmek adına ortak saç, giyim, hareket şekline uymaya gayret eder. Bu da grup içi yazısız kuralların varlığını güçlendirir ki, artık anne-babanın koyduğu kurallar çocuk için arka planda kalmaya başlar. Ergenler, yönlendirilmeye muhtaç oldukları bir dönem geçirmelerine rağmen, yaşadıkları karmaşa nedeniyle büyüklerden gelen önerileri gereğince ciddiye almazlar. Arzuladıkları daha çok karşılıklı her konuda rahatça konuşabildikleri kişilerdir ki bu da genellikle samimiyet kurulmuş ve ilerletilmiş arkadaşlardır.

Arkadaş seçimine müdahale

Anne-Babalar evlatlarıyla ilgili birçok konuda endişe duyarlar. Arkadaş seçimi, kişinin üzerinde olumlu veya olumsuz büyük ölçüde tesir etmesi hasebiyle en sık endişe duyulan konulardan biridir. Bu nedenle ebeveynler çocuklarının kimlerle arkadaşlık yaptıklarını bilmek isterler. Fakat aşırı koruyucu davranma ileriki dönemlerde daha fazla sıkıntının oluşmasına zemin hazırlar.

Çocuğun yaşının küçük olduğu dönemlerde arkadaş seçimine müdahale daha kolay yapılabilmekte iken çocuğun büyümesiyle, özellikle de ergenliğe girmesiyle birlikte bu durum güçleşir. İlkokul çağlarında arkadaş seçiminde yapılan yönlendirmeler, ergenlikte pek de geçerli olmaz. Ergen, kendi varlığını kabul eden iyi veya kötü arkadaşı her şeye rağmen vazgeçilmez olarak görür.

İlkokul döneminde çocuk ve ebeveyn arasında çok kuvvetli bir iletişim kurulmalıdır. Arkadaş gibi olmadan fakat samimi bir şekilde gelişen iletişim, çocuğa sıcaklığın sadece dışarıda olmadığını öğretecektir.

Anne-babasıyla sağlıklı iletişim kurabilen bir çocuk, ergenliğinde arkadaşları hakkında birçok şeyi zaten anne-babasıyla paylaşacaktır. Böylece çocuğun arkadaşları hakkında ayrıntılı bilgi edinen ebeveyn ne yapması gerektiği konusunda daha rahat olacaktır.

Çocuklara özellikle de ergenlere karşı arkadaşlarını kötülemek yapılabilecek en büyük hatalardandır. Bu tür tavırlar, sadece çocuğun arkadaşına daha sıkı bağlanmasına yarar. Eğer çocuğumuzun arkadaşıyla veya arkadaş grubuyla ilgili tereddütlerimiz varsa, aile içinde gerçekleşen bir sohbet esnasında bunları dile getirmek en doğru olandır.

Anne-baba küçük yaşlarda çocuğa iyi örnek olabilmişse, arkadaş seçimi noktasında da çocuk dikkatli davranacaktır. Özellikle ergenliğe girişle birlikte çevresinden seçmiş olacağı modeller sağlam karakterli kişiler olacaktır.

Çocuğu yapmış olduğu iyi seçimlerden ötürü sık sık takdir etmek, yüreklendirmek yanlış arkadaş seçim riskini en aza indirecektir.

Kaynak: www.egitimpusulasi.net